

ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Ο παροικιακός Τύπος τα τελευταία 40 χρόνια

ΜΕΡΟΣ 5ο

Γράφει ο Γιώργος Χατζηβασίλης

Μέλλον αβέβαιο μετά τον θρίαμβο

Όπως γράψαμε στο προηγούμενο, ο συνεταιρισμός Καλομοίρη - Σκάλκου δημιούργησε μονοπώλιο στον παροικιακό Τύπο και μια εύρωστη επιχείρηση με το καλύτερο επιτελείο δημοσιογράφων και τεχνικών που εργάστηκε ποτέ κάτω από την ίδια στέγη: οι δημοσιογράφοι Καλδής, Πολίτη, Μεσσάρης, Μυγδάλης, Πασχάλιδης, Τσερδάνης, Χατζηανέστης, που αργότερα ενισχύθηκαν από την Τζόαν Μεσσάρη, τον Βασίλη Πασσά, τον Κούρλιο, τον Γεροντάκο, τον Πλατύρραχο, τον Τζουμάκα, τον Νεράντζη, τον Μυστακίδη, τον Μάκη Ελυμπο, τον Γιώργο Δημητριάδη και άλλους, αλλά και οι τεχνικοί όπως ο Γιάννης Σκάλκος, ο Διομήδης Κυριακού, ο Αλέκος Γκαλελής, ο Βαγγέλης Περούλιας, ο Δημήτρης Γκρούτσος, ο Θανάσης Βαγενάς, ο παλαίμαχος Κώστας Κωνσταντινίδης και άλλοι που δεν θυμάμαι τα ονόματά τους εργαζόνταν ευσυνειδήτητα για να παράγουν εφημερίδες ποιότητας έξι ημέρες κάθε εβδομάδα.

Όμως οι ιδιοκτήτες του συγκροτήματος είχαν τη δική τους ατζέντα, ποιός θα αγοράσει το μερίδιο του άλλου. Εμείς που είμασταν έξω από τον κύκλο των εμπιστών τους δεν γνωρίζαμε τί ακριβώς συνέβαινε και τα κουτσομπολιά οργιάζαν, μέχρι που ένα πρωί με πλησίασε ο Τάκης Καλδής και με ρώτησε αν είμαι διατεθειμένος να επενδύσω χρήματα για να αγοράσουμε το μερίδιο του Θήο Σκάλκου. Με λίγα λόγια, ο Δημήτρης Καλομοίρης θ' αγόραζε το μισό μερίδιο του Θήο και οι εργαζόμενοι θα αγοράζαμε το υπόλοιπο ήμισυ, αν δεν κάνω λάθος το συνολικό ποσό ήταν \$250.000, ποσό καθόλου ευκαταφρόνητο πριν 36 χρόνια. Εγώ υπέθεσα ότι ο Θήο ήθελε να αποχωρήσει για να ασχοληθεί με μια άλλη ιδέα του.

Πριν κάποιο διάστημα, ένα πρωί μου είχε πει ότι θέλει να μου δείξει κάτι και πήγαμε σε ένα άδειο σπίτι, σε δρόμο απέναντι από το σταθμό τρένου στο Μάριμβιλ.

“Θα το φτιάξω ελληνικό σχολείο”, μου είπε, αλλά επειδή τον είχα μάθει καλά δεν έπεσα ξερός. Το μυαλό του δούλευε με εκατό χιλιόμετρα την ώρα και πάντα είχε κάποιο σχέδιο στα σκαριά, γι αυτό η μόνη μου αντίρρηση ήταν ο μικρός χώρος.

“Θα είναι μόνο για τις δύο πρώτες τάξεις μέχρι να χτίσουμε κανονικό σχολείο”, μου είπε και εξήγησε πώς θα έφερνε τους καλύτερους δασκάλους, διευθυντές κλπ., αλλά το πράγμα έμεινε εκεί.

Νόμιζα, λοιπόν, ότι ο Θήο ήθελε ν' αποχωρήσει από τις εφημερίδες αφού πέτυχε το στόχο του για ν' ασχο-

ληθεί με το σχολείο, όμως έκανα λάθος, γιατί ήθελε να αγοράσει το μερίδιο του Καλομοίρη. Οι δύο συνεταιριστές είχαν αποδυθεί σε αγώνα ποιός θα βρει πρώτος τα χρήματα για να αγοράσει το μερίδιο του άλλου. Το μέλλον για τον Θήο ήταν αβέβαιο, επειδή ο Καλομοίρης είχε εξασφαλίσει το δικό του μερίδιο από πάμπλουτο ομογενή, μ' εμάς να πληρώνουμε τα υπόλοιπα χρήματα. Αντίθετα, ο Θήο αντιμετώπιζε πρόβλημα επειδή ο τραπεζίτης του βρισκόταν σε διακοπές και δεν μπορούσε να δανειστεί τις \$250.000.

Όμως, αλλάι αι βουλαί ανθρώπων και άλλα ο Θεός κελεύει! Ο πάμπλουτος ομογενής πεθαίνει πριν προλάβει ο Καλομοίρης να εισπράξει τα χρήματα και το σχέδιό του καταρρέει δίνοντας τον απαιτούμενο χρόνο στον Θήο Σκάλκο να βρει τα χρήματα για να γίνει μοναδικός ιδιοκτήτης του “Πανελληνίου Κήρυκα” και της “Νέας Πατρίδας” με διευθυντή τον Γιώργο Μεσσάρη.

Αργότερα, ο Δημήτρης Καλομοίρης θα πει ότι πούλησε το μερίδιό του στον Θήο Σκάλκο με τη σιγουριά ότι θ' αγόραζε φτηνά το συγκρότημα σε ένα χρόνο όταν θα χρεοκοπούσε ο Θήο, αλλά δεν είχε υπολογίσει στον παράγοντα “Μεσσάρης”. Πραγματικά, ο Γιώργος Μεσσάρης, σαν το δεξι χέρι του Θήο Σκάλκου έπαιξε ισορροπητικό ρόλο στις εξάρσεις και το συγκρότημα συνέχισε την ανοδική πορεία του, αλλά ούτε ο συντεός Γιώργος μπορούσε να προβλέψει και να ελέγξει τις εξελίξεις.

Να πούμε σ' αυτό το σημείο ότι ο Καλομοίρης και ο Σκάλκος είχαν εφαρμόσει τις ιδιωτικές συμβάσεις εργασίας πολύ πριν τις ανακαλύψει ο Τζον Χάουαρντ 40 χρόνια αργότερα με τα Work Choices, που κατέστρεψαν την πολιτική σταδιοδρομία του. Έτσι και στο συγκρότημα δημιουργήθηκε βαθιά δυσαρέσκεια όταν αποκαλύφθηκε πως κάποιοι έπαιρναν αδικαιολόγητα μεγαλύτερους μισθούς από κάποιους άλλους για την ίδια ή και λιγότερη εργασία. Ο Περούλιας και εγώ είχαμε ήδη συγκρουστεί με τον Καλομοίρη για το θέμα του μισθού, αλλά η δυσαρέσκεια συνεχίστηκε όταν ανέλαβε ο Θήο Σκάλκος.

Οι δημοσιογράφοι κατέφυγαν στο Διαιτητικό Δικαστήριο για να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους, ενώ οι τεχνικοί απεργήσαμε δύο ώρες για μια αύξηση που είχε δοθεί από το Διαιτητικό Δικαστήριο.

Αλλά κατακλυσμαίες διαστάσεις πήρε ένας φοβερός καυγάς ανάμεσα στον Θήο Σκάλκο και τον Τάκη Καλδή, ο οποίος αποχώρησε και ο Θήο μου ζήτησε να τον αντικαταστήσω. Φυσικά, αρνήθηκα για δύο λόγους: Πρώτον η οικογένειά μου είχε πολύ

φιλικές σχέσεις με τον Τάκη και την Χαρίκλεια Καλδή και δεύτερον πώς μπορούσα ν' αντικαταστήσω έναν από τους κορυφαίους δημοσιογράφους μας; Γι' αυτό ίσως ο Θήο δεν επέμενε, αλλά προκλήθηκε ένα σοβαρό πρόβλημα ανάμεσά μας: ο Γιάννης Οικονόμου, τον οποίο είχα γνωρίσει από τον Τάκη Καλδή και είχε δημιουργηθεί μια ζεστή

οικογενειακή σχέση.

Θ' ανοίξω μια παρένθεση σ' αυτό το σημείο επειδή με την ευκαιρία αυτών των άρθρων, όπως θα προσέξατε, καταγράψω κάποιους ανθρώπους και γεγονότα που δεν θα ήθελα να ξεχαστούν. Στη ζωή μου έχω γνωρίσει πολλούς και πολύ ενδιαφέροντες ανθρώπους και ένας αυτούς στην κορυφή ασφαλώς είναι ο Γιάννης Οικονόμου και η σύζυγός του Αλίκη για διαφορετικούς λόγους.

Ο Γιάννης ήταν γιος στρατηγού, αλλά ασυμβίβαστος από μικρό παιδί. Ο στρατηγός προσπάθησε να τον “στρώσει” όπως τα άλλα παιδιά του, ο άλλος γιος του αποστρατεύθηκε συνταγματάρχης από την χούντα, αλλά ο Γιάννης δεν καταλάβαινε τίποτε. Κάποιος καλύτερος από εμένα θα μπορούσε να γράψει βιβλίο και κινηματογραφικό σενάριο ακόμη γύρω από τη ζωή του Γιάννη, που προτίμησε να ξενιτευτεί στην Αυστραλία παρά να εργαστεί στο “γκουβέρνο” για σιγουριά όπως τον συμβούλευε η μητέρα του. Με την ευκαιρία να αναφέρω ένα από τα “κατορθώματά” του στην Αυστραλία.

Ένα βράδι επί χούντας επέστρεφε στο σπίτι του με την Αλίκη και ένα άλλο ζευγάρι που μου χάρισαν υπέ-

ροχες αναμνήσεις, το αξέχαστο “γελαστό παιδί” Γιάννη και την Πόπη Δημητράκοπούλου, νομίζω και τον Τάκη με την Χαρίκλεια Καλδή, όταν σε έναν δρομάκο κοντά στον ελληνικό κινηματογράφο του Ρέντφεντ είδαν τη Μερσεντές του χουντικού γενικού προξένου, Παναγιώτη Ρέλλα. Ο Γιάννης πρότεινε να την... καλωπίσουν με ένα δοχείο μπογιάς που είχε μέσα στο station wagon του. Όμως μπήκαν στον δρόμο αντίθετα στο ρεύμα κυκλοφορίας, τους είδε ένας Αυστραλός και τους κατήγγειλε στην Αστυνομία. Όταν έλαβαν και την καταγγελία του Ρέλλα, το ένα και ένα κάνουν δύο και αστυνομικοί εισέβαλαν στο σπίτι του Γιάννη και της Αλίκης και ζήτησαν να εξετάσουν το αυτοκίνητο. Ο Γιάννης είχε πετάξει το δοχείο με την μπογιά, όμως καθώς η Αλίκη άνοιγε την πίσω πόρτα του αυτοκινήτου, είδε έναν λεκέ από την μπογιά και... έκατσε πάνω για να μην την δουν οι αστυνομικοί. Τελικά, ο Γιάννης και η παρέα του γλίτωσαν και επειδή ο Αυστραλός αυτόπτης μάρτυς αρνήθηκε να καταθέσει όταν έμαθε ότι επρόκειτο για ενέργεια με πολιτικά κίνητρα και όχι για βανδαλισμό.

Απέναντι από το κατάστημα του Γιάννη ήταν τότε ένα ελληνικό κοπτάδικο που για να το επισκεφθεί αργότερα ο Ρέλλας, στάθμευσε την επισκευασμένη Μερσεντές του ακριβώς έξω από το μαγαζί του Γιάννη. Μόλις μπήκε ο Ρέλλας στο κοπτάδικο του λέει ο συμπατριώτης μας “Ξέρετε πως παρκάρατε το αυτοκίνητό σας έξω από το μαγαζί του Οικονόμου;”

“Ωχ, στο στόμα του λύκου!”, είπε ο Ρέλλας αστειευόμενος.

Να πω ακόμη ότι ο Γιάννης Οικονόμου, ήταν ταμίας της Κοινότητας και ένας από αυτούς που εγγυήθηκαν το δάνειο για την αγορά του Μεγάρου της στο Πάτινγκτον, ενώ σαν μέλος της Επιτροπής Κυπριακού Αγώνα είχαν μεταφερθεί τον τότε πρόεδρο της Νότιας Αυστραλίας, Ντον Ντάνσταν, για να δώσει ομιλία στο Γούλογκονγκ, πάνω στην καρτόσα ενός οχήματος utility!

Πειραχτήρι, λοιπόν, ο Γιάννης και με καλές σχέσεις με τον κόσμο των εφημερίδων, όποτε έβλεπε τον Θήο Σκάλκο του πετούσε σπόντες για πράγματα που τον αφορούσαν και γι' αυτό μου ζητούσε επίμονα να σταματήσω τις σχέσεις με τον Οικονόμου. Αυτό με ενοχλούσε γιατί δεν επρόκειτο να γίνει, όποιες και αν ήταν οι συνέπειες. Για μένα, ο Γιάννης και η Αλίκη όπως όλοι οι καλοί φίλοι μου ήταν σαν τ' άστρα: δεν τους βλέπεις κάθε μέρα, αλλά ξέρεις πως πάντα είναι εκεί.

ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΤΡΙΤΗ,
μεγάλες αποφάσεις
στης Μαρούμπρα τα νερά...

Τάκης
Καλδής